

Schuller Hugó És Felesége Egy Külföldi Úton

Ezek itt a szülők, jól felöltözve. Nem Magyarországon, hanem valamelyik külföldi útjukon, egy akkori autóban. Ez egy közös utazás volt. Ez a legjobb közös képük. A szüleim megismerkedéséről nem nagyon beszéltek nekünk, nem volt az ilyesmi téma. Anyám nagyon vigyázott a lelki életünkre. Úgyhogy nem is nagyon kérdeztem, anyám meg nem bánta, mert nem nagyon szívesen beszélt erről. Édesapám, Schuller Hugó mérnök volt. Valószínűleg Budapesten született, 1884 körül. Az apám családjáról úgyszólván semmit nem tudok. Apám szolgált az első világháborúban, aztán Németországban, Hannoverben kapott munkát a Hannomag gyárban [Jelenleg is működő, old timereket és lakóautókat előállító gyár. -- A szerk.], és akkor a feleségével, illetve velem együtt, aki már megszülettem, kiköltöztünk. Apám kazánmérnök volt, mint olyan volt alkalmazva a gyárban. Nem túl sok fizetésért, de a nagyszüleim pótolták. Az álláshoz járt lakás. Apám rendkívül okos ember volt, az asztrológia érdekelte, emlékszem, hogy szabad idejében asztrológiával foglalkozott. Anyukám 1890 körül születhetett. Ő is Pesten született. Nem nagyon tudok mondani az ő gyerekkoráról semmit, mert vagy nem volt téma, vagy én nem emlékszem, hogy valamit hallottam volna róla. Akkor az volt a divat a családban, hogy francia neveket adtak a gyerekeknek, azért őt [Rabinovszky] Clairette-nek nevezték el. Ha a családban anyámról volt szó, akkor mindig úgy emlegették: Clairette. Én nem hiszem, hogy francia eredete lett volna itt valakinek is, hanem akkoriban kicsit sznobos gyereknevelés volt divatban. Anyám nagyon szép volt, nagyon szigorú és imádtam. Feltétel nélkül imádtam. Egyébként játékos kedvű fiatal lány lehetett, fölvette nagyanyám színpadi kosztümjeit -- akkor az volt a divat, hogy nem a színház adta, hanem a szólistáknak kellett hozniuk a kosztümjeiket, és anyám kedvet kapott, és beöltözött a nagyanyám kosztümjeibe. Egyikben-másikban le is fényképezte magát, de hogy ki csinálta a fényképeket, nem tudom. Mindenesetre egy-egy kosztümös fotón láttam, hogy azon nem a nagyanyám van, hanem az anyám. Neki magának is nagyon jó hangja volt, de valószínűleg nem tanult énekelni, mert arra nem kerülhetett sor.